

CIELESNY A DUCHOWY IZRAELITA

„Albowiem nie ten jest Żydem, który jest nim na zewnątrz, i nie to jest obrzezanie, które jest widoczne na ciele, Ale ten jest Żydem, który jest nim wewnątrz, i to jest obrzezanie, które jest obrzezaniem serca, w duchu, a nie według litery; taki ma chwałę nie u ludzi, lecz u Boga.” (Rz 2, 28-29)

Wersety do studium: (Rz 2, 28-29), (Am 8, 4-6), (J 2, 13-16), (J 13, 6-11), (Łk 11, 24-26), (1Kor 15, 44), (J 4, 31-34), (Za 3, 1-5), (Obj 3, 17-18), (Am 8, 11-12), (J 1, 33), (Mt 6, 19-20), (Ga 5, 16-17), (J 4, 24), (Ps 51, 19), (Mt 12, 46-50), (Ez 28, 15-19), (2Kor 2, 17)

1. TEMAT GŁÓWNY

1.1. ZIEMSKI IZRAELITA

1.1.1. CIELESNA NIECZYSTOŚĆ

1.1.2. CIELESNA KREW

1.1.3. CIELESNE CIAŁO

1.1.4. CIELESNY POKARM

1.1.5. CIELESNY WZROK I SŁUCH

1.1.6. ZIEMSKA SZATA

1.1.7. OBRZEZANIE NA CIELE

1.1.8. CIELESNA NAGOŚĆ

1.1.9. CIELESNY GŁÓD

1.1.10. CIELESNY SEN

1.1.11. CIELESNY CHRZEST

1.1.12. CIELESNA ŚMIERĆ

1.1.13. ZIEMSKI SKARB

1.1.14. ZIEMSKI DOM

1.1.15. CIELESNA ŚLEPOTA I GŁUCHOTA

1.1.16. ŻYCIE WEDŁUG CIAŁA

1.1.17. ZIEMSKA BIEDA (CIELESNA)

1.1.18. SKŁADANIE CIELESNYCH OFIAR

1.1.19. ZIEMSKA RODZINA

1.1.20. CIELESNY HANDEL

„Słuchajcie tego wy, którzy depczecie ubogiego i tępicie biednych kraju, mówiąc: Kiedyż minie nów, abyśmy mogli kupczyć zbożem, i sabat, abyśmy mogli ziarno wystawić na sprzedaż, pomniejszyć efę, a powiększyć odważniki, przechylić oszukańczo wagę, Nabywać nędzarzy za pieniądze, a ubogich za parę sandałów i sprzedawać poślad zboża?” (Am 8, 4-6)

„A gdy się zbliżała Pascha żydowska, udał się Jezus do Jerozolimy. I zastał w świątyni sprzedających woły i owce, i gołębie, i siedzących wekslarzy. I skręciwszy bicz z powrózków, wypędził ich wszystkich ze świątyni wraz z owcami i wołami; wekslarzom rozsypał pieniądze i stoły powywracał, A do sprzedawców gołębi rzekł: Zabierzcie to stąd, z domu

Ojca mego nie czynicie targowiska." (J 2, 13-16)

1.2. NIEBIAŃSKI IZRAELITA

1.2.1. DUCHOWA NIECZYSTOŚĆ

„Podszedł też do Szymona Piotra, który mu rzekł: Panie, Ty miałbyś umywać nogi moje? Odpowiedział Jezus i rzekł mu: Co Ja czynię, ty nie wiesz teraz, ale się potem dowiesz. Rzecze mu Piotr: Przenigdy nie będziesz umywał nóg moich! Odpowiedział mu Jezus: Jeśli cię nie umyję, nie będziesz miał działu ze mną. Rzecze mu Szymon Piotr: Panie, nie tylko nogi moje, lecz i ręce, i głowę. Rzecze mu Jezus: Kto jest umyty, nie ma potrzeby myć się, chyba tylko nogi, bo czysty jest cały. I wy czysti jesteście, lecz nie wszyscy. Wiedział bowiem, kto ma go wydać; dlatego rzekł: Nie wszyscy jesteście czysti." (J 13, 6-11)

„Gdy duch nieczysty wyjdzie z człowieka, wędruje po miejscach bezwodnych, szukając ukojenia, a gdy nie znajdzie, mówi: Wrócę do domu swego, skąd wyszedłem. I przyszedłszy, zastaje go wymiecionym i przyozdobionym. Wówczas idzie i zabiera z sobą siedem innych duchów, gorszych niż on, i wchodzi, i mieszkają tam. I bywa końcowy stan człowieka tego, gorszy niż pierwotny." (Łk 11, 24-26)

1.2.2. DUCHOWA KREW

1.2.3. DUCHOWE CIAŁO

„Sieje się ciało cielesne, bywa wzbudzone ciało duchowe. Jeżeli jest ciało cielesne, to jest także ciało duchowe." (1 Kor 15, 44)

1.2.4. DUCHOWY POKARM

„Tymczasem jego uczniowie, prosili go, mówiąc: Mistrzu, jedz! Ale On rzekł do nich: Ja mam pokarm do jedzenia, o którym wy nie wiecie. Wtedy uczniowie mówili między sobą: Czy kto przyniósł mu jeść? Jezus rzekł do nich: Moim pokarmem jest pełnić wolę tego, który mnie posłał, i dokonać jego dzieła." (J 4, 31-34)

1.2.5. DUCHOWY WZROK I SŁUCH

1.2.6. NIEBIAŃSKA SZATA

„Potem ukazał mi Jozuego, arcykapłana, stojącego przed aniołem Pana i szatana stojącego po jego prawicy, aby go oskarżać. Wtedy anioł Pana rzekł do szatana; Niech cię zgromi Pan, szatanie, niech cię zgromi Pan, który obrął Jeruzalem! Czyż nie jest ono głównią wyrwaną z ognia? A Jozue był ubrany w szatę brudną i tak stał przed aniołem, A ten tak odezwał się i rzekł do sług, którzy stali przed nim: Zdejmijcie z niego brudną szatę! Do niego zaś rzekł: Oto ja zdjąłem z ciebie twoją winę i każę cię przyoblec w szaty odświętne. Potem rzekł: Włóżcie mu na głowę czysty zawój! I włożyli mu na głowę czysty zawój, i przyoblekli go w szaty. A anioł Pana stał przy tym." (Za 3, 1-5)

1.2.7. OBRZEZANIE W DUCHU

1.2.8. DUCHOWA NAGOŚĆ

„Ponieważ mówisz: Bogaty jestem i wzbogaciłem się, i niczego nie potrzebuję, a nie wiesz, żeś pożatowania godzien nędzarz i biedak, ślepy i goły, Radzę ci, abyś nabył u mnie złota w ogniu wypróbowanego, abyś się wzbogacił i abyś przydział szaty białe, aby nie wystąpiła na jaw haniebna nagość twoja, oraz maści, by nią namaścić oczy twoje, abyś przejrzał." (Obj 3, 17-18)

1.2.9. DUCHOWY GŁÓD

„Oto idą dni - mówi Wszechmogący Pan - że ześlę głód na ziemię, nie głód chleba ani pragnienie wody, lecz słuchania słów Pana. I wlec się będą od morza do morza, i tułać się z północy na wschód, szukając słowa Pana, lecz nie znajdą."

(Am 8, 11-12)

1.2.10. DUCHOWY SEN

1.2.11. DUCHOWY CHRZEST

„I ja go nie znałem; lecz Ten, który mnie posłał, abym chrzczył wodą, rzekł do mnie: Ujrzysz tego, na którego Duch zstępuje i na nim spocznie, Ten chrzci Duchem Świętym.” (J 1, 33)

1.2.12. DUCHOWA ŚMIERĆ

1.2.13. NIEBIAŃSKI SKARB

„Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie je mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje podkopują i kradną: Ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie podkopują i nie kradną.” (Mt 6, 19-20)

1.2.14. NIEBIAŃSKI DOM

1.2.15. DUCHOWA ŚLEPOTA I GŁUCHOTA

„Ponieważ mówisz: Bogaty jestem i wzbogaciłem się, i niczego nie potrzebuję, a nie wiesz, żeś pożatowania godzien nędzarsz i biedak, ślepy i goły, Radzę ci, abyś nabył u mnie złota w ogniu wypróbowanego, abyś się wzbogacił i abyś przydział szaty białe, aby nie wystąpiła na jaw haniebna nagość twoja, oraz maści, by nią namaścić oczy twoje, abyś przejrzał.” (Obj 3, 17-18)

1.2.16. ŻYCIE WEDŁUG DUCHA

„Mówię więc: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobłażali żądzy cielesnej. Gdyż ciało pożąda przeciwko Duchowi, a Duch przeciwko ciału, a te są sobie przeciwne, abyście nie czynili tego, co chcecie.” (Ga 5, 16-17)

1.2.17. NIEBIAŃSKA BIEDA (DUCHOWA)

„Ponieważ mówisz: Bogaty jestem i wzbogaciłem się, i niczego nie potrzebuję, a nie wiesz, żeś pożatowania godzien nędzarsz i biedak, ślepy i goły, Radzę ci, abyś nabył u mnie złota w ogniu wypróbowanego, abyś się wzbogacił i abyś przydział szaty białe, aby nie wystąpiła na jaw haniebna nagość twoja, oraz maści, by nią namaścić oczy twoje, abyś przejrzał.” (Obj 3, 17-18)

1.2.18. SKŁADANIE DUCHOWYCH OFIAR

„Bóg jest duchem, a ci, którzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i w prawdzie.” (J 4, 24)

„Ofiarą Bogu miłą jest duch skruszony, Sercem skruszonym i zgnębionym nie wzgardzisz, Boże.” (Ps 51, 19)

1.2.19. NIEBIAŃSKA RODZINA

„A gdy On jeszcze mówił do tłumów, oto matka i bracia jego stanęli na dworze, chcąc z nim mówić. I rzekł mu ktoś: Oto matka twoja i bracia twoi stoją na dworze i chcą z tobą mówić. A On, odpowiadając, rzekł temu, co mu to powiedział: Któż jest moją matką? I kto to bracia moi? I wyciągnąwszy rękę ku uczniom swoim, rzekł: Oto matka moja i bracia moi! Albowiem ktokolwiek czyni wolę Ojca mego, który jest w niebie, ten jest moim bratem i siostrą, i matką.” (Mt 12, 46-50)

1.2.20. DUCHOWY HANDEL

„Nienagannym byłeś w postępowaniu swoim od dnia, gdy zostałeś stworzony, aż dotąd, gdy odkryto u ciebie niegodziwość. Przy rozległym swoim handlu napętnieś swoje wnętrze gwałtem i zgrzeszyłeś. Wtedy to wypędziłem cię z góry Bożej, a cherub, który bronił wstępu, wygubił cię spośród kamieni ognistych. Twoje serce było wyniosłe z

powodu twojej piękności. Zniweczyłeś swoją mądrość skutkiem swojej świetności. Zrzuciłem cię na ziemię; postawiłem cię przed królami, aby się z ciebie naigrawali. Zbezczęciłeś moją świątynię z powodu mnóstwa swoich win, przy niegodziwym swoim handlu. Dlatego wywiodłem z ciebie ogień i ten cię strawił; obróciłem cię w popiół na ziemi na oczach wszystkich, którzy cię widzieli. Wszyscy, którzy cię znali pośród ludów, zdumiewali się nad tobą; stałeś się odstrasającym przykładem, przepadłeś na wieki." (Ez 28, 15-19)

„Bo my nie jesteśmy handlarzami Słowa Bożego, jak wielu innych, lecz mówimy w Chrystusie przed obliczem Boga jako ludzie szczerzy, jako ludzie mówiący z Boga." (2 Kor 2, 17)